

Proč nechat pokřtít sebe a své děti?

Křest je jednoduchý obřad. Trocha vody prolitá ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. Ale nejde o pouhý lidový zvyk či církevní tradici. Sám Pán Ježíš Kristus křest ustanovil. Chceme-li tedy vědět, k čemu je křest dobrý, musíme se podívat, co o něm říká Bible.

Všichni jsme před Bohem hříšníci.

Bible říká, že se každý z nás narodil jako hříšník. Dokonce už v okamžiku našeho početí jsme se stali hříšníky.

V Žalmu 51 říká král David:
*„Zrodil jsem se v nepravosti,
v hříchu mě počala matka.“*

Bible říká, že se každý z nás během svého života dopouští hříchů – ve svých činech, slovech i myšlenkách.

V listu Římanům se píše:
*„Není totiž rozdílu, všichni
zhřešili a jsou daleko od Boží
slávy.“*

Někteří lidé nepovažují malé děti za hříšné. Miminka jsou tak sladká a bezbranná, že se jim někdy říká „neviňátka“. Bible ale mluví jasně o tom, že i nemluvňátka jsou hříšná. V každém, i v tom nejmenším človíčku, je zárodek sobectví, žárlivosti, pýchy, zloby. Další důkaz hříšnosti miminek je, že také občas umírají. Smrt je přitom důsledek hříchu.

V listu Římanům stojí psáno:
*„Skrze jednoho člověka totiž
vešel do světa hřích a skrze
hřích smrt; a tak smrt
zasáhla všechny, protože
všichni zhřešili.“*

A jinde:
„Mzdou hříchu je smrt.“

Bůh nám odpustil v Ježíši Kristu.

Patrně nejznámější verš celé Bible je zapsán v evangeliu podle Jana. Ježíš v něm říká: *„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“*

V Ježíši Kristu se Bůh stal člověkem, aby svým životem bez hříchu a svou smrtí zaplatil za lidské hříchy.

Ve 2. listu Korintským čteme: *„Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění.“*

A jinde:

„Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v Něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

Boží odpuštění získáváme vírou.

Ačkoli to našemu egu, které touží po zásluhách, bude znít nepřijatelně, pravda je ta, že Boží odpuštění našich hříchů získáváme z Boží milosti, bez našich zásluh, pouze skrze víru v Ježíšův slib odpuštění. Jinak řečeno, kdo spoléhá na Ježíše coby svého Spasitele, má Jeho odpuštění. Ale kdo v Ježíše nedoufá a nevěří, ten Jeho odpuštění nemá.

V listu Efezským je psáno:

„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“

Jak ale člověk přijde k takové víře, skrze kterou získává Boží odpuštění?

Spásná víra je dílem Boha.

Nikdo z nás se nemůže sám rozhodnout, že uvěří v Ježíše jako svého Spasitele. Víru v nás tvoří sám Bůh, Duch svatý, a to prostřednictvím Svého Slova a **skrze křest**.

Ve svém 1. listu Petr napsal:

„Vždyť jste se znovu narodili, ne z pomíjitelného semene, ale z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.“

V listu Titovi se píše:

„On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého.“

A tak sám Ježíš Kristus říká:

„Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen.“